«Кобзар» у моєму житті

Сімейна бібліотека є майже в кожній сім'ї, бо книга завжди супроводжувала наше життя: навчала, розважала, відкривала нові світи. Довгий час книга була найціннішим подарунком. Мабуть, тому в бібліотеці моєї бабусі є багато книжок, які вона передасть у спадщину мені, щоб я знала, які були мої предки, чим вони цікавилися, що читали.

Серед книг сімейної бібліотеки є декілька видань «Кобзаря» Тараса Григоровича Шевченка. Особливо мою увагу привернули дві факсимільні книги: перше видання «Кобзаря» 1840 року та малої захалявної книжки періоду заслання. Звичайно, це лише точні копії безцінних книг Т. Шевченка, але як багато вони можуть розповісти про самого автора, про епоху, в якій він жив. Так, з факсимільної копії малої захалявної книжки я побачила почерк Великого Кобзаря: красиві, дрібненькі літери рівненько лягали рядочками, лише де-не-де автор закреслював слово й надписував інше. Мені здається, це свідчить про те, що вірші легко складалися автором. Копія першого «Кобзаря» може розповісти, де й за яких умов видавався цей твір, дає змогу побачити, який вигляд мали друковані книги першої половини XIX століття.

У бібліотеці моїх предків є видання «Кобзарів» різних періодів нашої історії. Здебільше це видання післявоєнні, бо довоєнні, на жаль, були знищені фашистами. Коли бабуся розповідала, як фашисти топили плиту книгами з нашої сімейної бібліотеки, у неї на очах завжди були сльози.

«Кобзареві» видання 1943 року належить особливе місце, бо це мій прадід привіз його з фронту. Він розповідав, що книгу цю читали на передових фронтів, черпали з неї силу й мужність наші бійні.«Кобзар» видання 1947 та тритомник 1949 року — це вже дарунки моїм бабусі та дідусеві від їхніх батьків до дня народження. Є в нашій бібліотеці й «Кобзар» 1956 року — це велике, красиве, з ілюстраціями до творів Т. Шевченка видання було подаровано вже моїй матусі. Я люблю гортати й перечитувати цю книгу й тому, що їх сторінок торкалися руки моєї матусі, й тому що подобаються вірші Т. Шевченка, й тому що в ній є чудові ілюстрації І. Іжакевича та В. Касіяна.

Отже, «Кобзар» Т. Шевченка був і, сподіваюся, буде особливою книгою для українців. 1 що незважаючи на науково-технічний прогрес і лазерні диски із записом творів письменників, «Кобзар» — книга, яка завжди буде в кожній українській родині.